

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum post diuotium vir alteri nubere possit? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

muliere est plus de humore; & ideo sunt magis ductibiles à concupiscentijs: sed in viro est plus de calore, qui concupiscentiam excitat. Sed tamen simpliciter loquendo, cæteris paribus, vir in simplici fornicatione plus peccat, quàm mulier: quia plus habet de rationis bono, quod præualet quibuslibet motibus corporalium passionum. Sed quantum ad læsionem matrimoni, quàm adulterium fornicationi addit, ex qua diuortium causat, plus peccat mulier, quàm vir, ut ex dictis * patet. Et quia hoc est grauius quàm simplex fornicatio: ideo simpliciter loquendo, plus peccat mulier adultera, quàm vir adulter, cæteris paribus.

in corp. art.

Ad sextum dicendum, quòd quamuis regimen, quod datur viro in mulierem, sit quædam circumstantia aggrauans; tamen ex illa circumstantia, quæ in istam speciem trahit, magis aggrauatur peccatum, scilicet ex læsione matrimoni, quæ trahit ad speciem iniustitiæ in hoc, quòd furtiue aliena proles committitur.

ARTIC. V.

Utrum post diuortium vir alteri nubere possit?

259

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quòd post diuortium vir alteri nubere possit. Nullus enim tenetur ad perpetuam continentiam. Sed vir tenetur in aliquo casu vxorem fornicantem à se in perpetuum separare, ut patet ex dictis *. Ergo videtur, quòd ad minus in tali casu alteram ducere possit.

art. 2. huius quæst.

¶ 2 Præterea, Peccanti non est danda maior occasio peccandi. Sed, si ei qui propter culpam fornicationis dimittitur, non licet aliam copulam quærere, datur sibi maior occasio peccandi: non enim est notabile, quòd qui in matrimonio non continuit, postea continere possit. Ergo videtur, quòd liceat ei ad aliam copulam transire.

Aug. li. 2 de adult. coniug. c. 5. 9. 21. 22. & li. 1. ca. 11. 12. & 23

¶ 3 Præterea, Vxor non tenetur viro nisi ad debitum reddendum & cohabitationem. Sed per diuortium ab viroque absoluitur. Ergo soluta est à lege viri.

viri. Ergo potest alteri nubere: & eadem ratio est de viro.

¶ 4 Præterea, Matth. 19. dicitur, Quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem; & aliam duxerit, mæchatur. Ergo videtur, quod si causa fornicationis dimissa uxore aliam duxerit, non mæchatur: & ita erit verum matrimonium.

SED contra, 1. Corint. 7. Præcipio, non ego, sed Dominus uxorem à viro non discedere: quod si discesserit, manere innuptam.

¶ Præterea, Nullus ex peccato debet reportare eodem. Sed reportaret, si liceret adulteræ ad aliud magis desideratū connubiū trāsire, & esset occasio adulterandi volentibus alia matrimonia querere. Ergo nō licet aliā copulā querere*, neque viro, neque uxori.

RESPONDEO dicendum, quod nihil adueniens supra matrimonium, potest ipsum dissolvere: & ideo adulterium non facit quin sit verum matrimonium.

Manet enim, vt August. * dicit, inter viuentes conjugale vinculum, quod nec separatio, nec cum aliquo iunctio potest auferre: & ideo non licet vni, altero viuente, ad aliam copulam transire.

Ad primum ergo dicendum, quod quamuis nullus per se obligetur ad continentiam, tamen per accidens potest esse quod obligetur: sicut si vxor sua aegritudinem incurabilem incurrat, & talem que carnalem copulam non patiatur: & similiter etiam est si incorrigibiliter spiritali infirmitate, scilicet fornicatione, laboret.

Ad secundum dicendum, quod ipsa confusio, quam reportat ex diuortio, debet eam cohibere à peccato: quod si cohibere non potest, minus malum est, quod ipsa sola peccet, quā q̄ peccati eius vir sit particeps.

Ad tertium dicendum, quod quamuis vxor post diuortium non teneatur viro adultero ad debitum reddendum, & cohabitandum, tamen adhuc manet vinculum matrimonij, ex quo ad hoc tenebatur: & ideo nō potest ad aliam copulam transire viro viuente.

ville decret. 32. 9. 7. Con. Mi leuit. ca. 17.

lib. 1. de nuptijs et concupis. c. 7. 10. 15. c. 21. a me 2. 10. 7

ne: potest tamen continentiam vouere viro inuito, nisi videatur Ecclesia decepta fuisse per falsos testes, sententiando de diuortio: quia in tali casu, etiam si eorum professionis emisisset, restitueretur viro, & teneretur reddere debitum, sed non liceret ei exigere. Ad quartum dicendum, quod exceptio illa, quam est in verbis Domini, refertur ad dimissionem vxoris & ideo obiectio ex falso intellectu procedit.

ARTIC. VI.

Vtrum post diuortium vir & vxor possint reconciliari?

260

¶ 1. Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod post diuortium vir & vxor non possint reconciliari. Regula enim est in iure, Quod semel bene definitum est, nulla debet iteratione retractari. Sed iudicio Ecclesie definitum est, quod debent separari. Ergo non possunt reconciliari vterius.

*c. gaude-
mus. ex-
tra de cō-
uers. con-
iugat.*

¶ 2. Præterea, si posset esse reconciliatio, præcipue videretur quod post penitentiam vxoris vir teneatur eam recipere. Sed non tenetur, quia etiam vxor non potest pro exceptione, proponere in iudicio penitentiam contra virum accusantem de fornicatione. Ergo nullo modo potest fieri reconciliatio.

** Al. ex-
ceptione.*

¶ 3. Præterea, si posset esse reconciliatio, videtur quod vxor adultera teneretur redire ad virum ipsam provocantem. Sed non tenetur, quia iam separati sunt iudicio Ecclesie. Ergo, &c.

¶ 4. Præterea, si liceret reconciliare vxorem adulteram, in illo casu præcipue deberet fieri, quando vir post diuortium inuenitur adulterium committente. Sed in hoc casu vxor non potest cogere eum ad reconciliationem, cum iuste sit diuortium celebratum. Ergo nullo modo potest reconciliari.

¶ 5. Præterea, si vir adulter occulte dimittat vxorem conuictam de adulterio per ecclesie iudicium, non videtur iuste factum diuortium. Sed tamen vir non tenetur vxorem sibi reconciliare: quia vxor prope in iudicio adulterium viri non potest. Ergo

Supplementum. Na multo